ΘΕΜΑ: Κύρωση της σύμβασης για την ανάθεση έργου για τον ατμοηλεκτρικό σταθμό στη Φλώρινα

Σε μία διεισδυτικότερη προσέγγιση του προβλήματος πρέπει να εξετασθούν οι ακόλουθες παράμετροι:

1. Εάν η σύναψη της σύμβασης έπρεπε να γίνει μεταξύ νομίμου εκπροσώπου του ελληνικού δημοσίου και της κοινοπραξίας. Έρεισμα για την καταφατική απάντηση του προβλήματος παρέχει το πρωτόκολλο στο άρθρο Ι, ιδίως στην διατύπωση: "η ελληνική πλευρά θα αναθέσει.....". Εάν γίνει δεκτή η άποψη αυτή, η ΔΕΗ διαπραγματεύθηκε και υπέγραψε ultra vires τη σχετική συμφωνία

2. Πρέπει ωστόσο να σημειωθεί ότι το άρθρο Ι παρ. 1 in fine του πρωτοκόλλου προβλέπει, κατά τρόπο εντελώς ανορθόδοξο για ορισμούς μίας διακρατικής συμφωνίας, ότι "η σχετική σύμβαση ανάθεσης του έργου μεταξύ ΔΕΗ και της κοινοπραξίας θα υπογραφεί μέχρι το τέλος του 1995....". Στην περίπτωση που εκληφθεί ότι η ΔΕΗ υπέγραψε συννόμως τη σύμβαση και εδέσμευσε, συνεπώς, το ελληνικό δημόσιο δυνάμει του παραπάνω ορισμού, δεν ήταν ίσως αναγκαία η συμπερίληψη της ρήτρας κύρωσης με νόμο στη σύμβαση.

3. Εντέλει, δύο τινά μπορεί να συμβαίνουν: Είτε ο Υπουργός των Οικονομικών και οι συναρμόδιοι Υπουργοί δεσμεύουν εν προκειμένω το δημόσιο είτε απλώς η ΔΕΗ. Και στις δύο περιπτώσεις πάντως η συμπερίληψη της ρήτρας δεν φαίνεται αναγκαία.

4. Εάν γίνει αποδεκτό ότι η υπογραφή της εκ μέρους της ΔΕΗ έγινε ultra vires, θα μπορούσε, για να θεραπευθεί η σχετική πλημμέλεια, να προωθηθεί ρύθμιση με την οποία θα αναγνωριζόταν αναδρομικά η σχετική εξουσία υπέρ της ΔΕΗ.

Αθήνα, 21 Ιουλίου 1997